

UCAPAN OLEH: DATO' SERI DR. MAHATHIR BIN MOHAMAD
(PERDANA MENTERI)

UPACARA: MEMBENTANGKAN PINDAAN ORDINAN DARURAT
(KETENTERAMAN AWAM DAN MENCEGAH JENAYAH) 1969 BACAAN KALI KEDUA

TEMPAT: DEWAN RAKYAT

TARIKH: 26 JUN 1989

MASA:

Tuan Yang Di-Pertua,
Saya mohon mencadangkan supaya rang undang-undang
bernama suatu Akta untuk meminda Ordinan Darurat
(Ketenteraman Awam dan Mencegah Jenayah) 1969 dibacakan kali
kedua sekarang.

Tuan Yang Di-Pertua,

2. Kejadian jenayah yang berlaku di negara ini telah menunjukkan peningkatan dari setahun ke setahun. Kejadian jenayah yang berlaku pada tahun 1980 ialah 70,823 berbanding dengan 78,479 dalam tahun 1988 iaitu peningkatan sebanyak 11%. Jika dianalisa tahun demi tahun, indeks kejadian jenayah ini terus meningkat dari tahun 1980 hingga ke tahun 1986. Walau bagaimanapun indeks jenayah ini telah turun 10% dalam tahun 1987 berbanding dengan tahun 1986 dan telah turun 7.9% dalam tahun 1988 berbanding dengan tahun 1987. Sungguhpun keadaan indeks jenayah semenjak dua tahun ke belakangan ini telah turun tetapi kita belum boleh berpuashati.

3. Apa yang menjadi kebimbangan kita ialah kejadian jenayah kekerasan, pada keseluruhannya, telah menunjukkan satu trend yang meningkat. Indeks jenayah kekerasan pada tahun 1980 adalah sebanyak 7,481 berbanding dengan 11,721 dalam tahun 1987 iaitu pertambahan sebanyak 39%. Peningkatan ini adalah satu aliran yang membimbangkan. Jenayah kekerasan yang dimaksudkan ialah bunuh, cuba bunuh, semua jenis samun termasuk bersenjatapi, rogol dan mencederakan manusia.

4. Kira-kira 80% daripada kejadian jenayah kekerasan di seluruh negara berlaku di Wilayah Persekutuan, Pulau Pinang, Selangor, Johor dan Perak. Negeri-negeri ini merupakan negeri-negeri yang mempunyai kepadatan penduduk yang tinggi dan di negeri-negeri inilah juga terdapat kegiatan-kegiatan ekonomi yang pesat. Kementerian Dalam Negeri amat memandang berat kejadian-kejadian jenayah kekerasan di tempat-tempat ini dan langkah-langkah sewajarnya perlulah diambil untuk membanterasnya. Jika tidak, ketenteraman awam akan tergugat dan sedikit-sebanyak boleh mengganggu kedatangan pelabur-pelabur dan pelancong-pelancong asing ke negara ini.

Tuan Yang Di-Pertua,

5. Salah satu undang-undang yang digunakan semenjak tahun 1969 untuk membanteras kejadian jenayah kekerasan dan aktiviti kongsi gelap ialah Ordinan Darurat (Ketenteraman Awam dan Mencegah Jenayah) 1969. Undang-undang ini digubal sebaik sahaja berlakunya Peristiwa 13 Mei bertujuan untuk menstabilkan keselamatan dan ketenteraman awam dengan mengenakan perintah-perintah tahanan dan sekatan ke atas penjenayah-penjenayah.

6. Keengganan saksi-saksi memberi keterangan di mahkamah adalah punca-punca utama yang menyebabkan seseorang itu tidak dapat didakwa. Selain daripada itu terdapat sindiket-sindiket penyeludupan senjata api, perompak, perancang jenayah colek yang sukar dihadapkan di mahkamah kerana mereka berselindung. Adalah agak mudah sekiranya seseorang itu ditangkap ketika memegang senjata api di tangannya tetapi ini tidak mungkin berlaku dengan orang yang merancang penyeludupan senjata api. Bagi penjenayah seumpama ini tidak ada pilihan bagi Kerajaan melainkan mengenakan tindakan undang-undang pencegahan terhadap mereka.

Tuan Yang Di-Pertua,

7. Pada masa ini sesuatu perintah tahanan yang dibuat oleh Menteri boleh dipersoalkan di mahkamah dengan berbagai-bagai cara. Cara yang paling kerap digunakan ialah dengan cara 'writ of habeas corpus'. Cara ini digunakan bagi mendapatkan perintah mahkamah untuk membebaskan orang yang masih ditahan. Setelah orang yang ditahan itu dibebaskan, ia pula boleh memohon kepada mahkamah untuk mengisytiharkan penahanannya dahulu tidak sah di sisi undang-undang dan meminta mahkamah memberi pampasan kepadanya.

8. Permohonan-permohonan ke mahkamah itu biasanya dibuat di atas beberapa alasan misalnya dengan izin 'mala fide' atau 'bad faith' iaitu perintah tahanan dibuat atas alasan-alasan yang terkeluar daripada tujuan undang-undang berkenaan dan juga kerana syarat-syarat penahanan seperti yang ditetapkan oleh undang-undang tidak dipatuhi dengan sepenuhnya. Semenjak akhir-akhir ini diperhatikan juga telah wujud kecenderungan mahkamah-mahkamah di beberapa negara asing untuk memainkan peranan 'interventionist' dan menggantikan keputusan pihak eksekutif mereka dengan keputusan mahkamah.

Tuan Yang Di-Pertua,

9. Pindaan-pindaan yang dicadangkan dengan menambah seksyen-seksyen baru 7C, 7D dan 7E kepada Ordinan Darurat (Ketenteraman Awam dan Mencegah Jenayah) 1969 ini bertujuan untuk menghalang perintah tahanan yang dibuat oleh Menteri itu dipersoalkan iaitu selain daripada atas alasan bahawa kehendak-kehendak acara penahanan yang ditetapkan oleh undang-undang tidak dipatuhi. Dengan pindaan ini kewibawaan dan keikhlasan Menteri dalam membuat keputusan tidak boleh

dipertikaikan lagi.

10. Jika mahkamah dibiarkan menggantikan keputusan pihak Kerajaan dengan keputusan mahkamah dalam perkara keselamatan negara dan ketenteraman awam, ini bermakna tanggungjawab bagi keselamatan negara terletak dengan mahkamah kerana mahkamah yang menentukan keputusan muktamad mengenai perkara-perkara keselamatan. Sebenarnya dalam berbagai perkara, yang diakui sebagai pakar oleh mahkamah ialah orang-orang yang terlatih dan bertanggungjawab dalam bidang berkenaan. Yang pakar dalam bidang keselamatan ialah pegawai-pegawai dalam agensi Kerajaan yang bertanggungjawab mengenai keselamatan. Menteri bertindak atas nasihat pakar-pakar ini. Pihak lain tidak boleh menganggap dirinya sebagai pakar dan harus menerima keputusan yang diasaskan kepada kepakaran.

11. Sehingga baru-baru ini, pihak Kerajaanlah yang bertanggungjawab terhadap perkara keselamatan negara dan ketenteraman awam. Penggunaan prinsip dengan izin 'subjective test' telah membolehkan Kerajaan bertindak dengan berkesan ke atas mereka yang mengancam keselamatan dan kestabilan negara. Adalah perlu kedudukan ini dijamin melalui undang-undang kerana pihak Kerajaanlah merupakan pihak berkuasa yang paling layak untuk menimbang dan meneliti matlamat tertentu, khususnya perkara-perkara yang sulit, dan membuat keputusan tentang tindakan pencegahan demi keselamatan negara, dan bukannya mahkamah yang tidak diberi tugas khusus untuk menjaga dan bertanggungjawab terhadap keselamatan negara tetapi bertanggungjawab secara umum berkenaan dengan keadilan sahaja.

Tuan Yang Di-Pertua,

12. Dengan pindaan yang dicadangkan ini, Kerajaan berharap bahawa hanya soal-soal prosedur sahaja yang boleh dipertikaikan di mahkamah. Budi bicara Menteri untuk menentukan seseorang itu mengancam keselamatan negara dan ketenteraman awam tidak boleh dipersoalkan lagi di mahkamah. Ini bertujuan untuk memastikan dengan jelas akan peranan dan kuasa eksekutif khususnya Menteri Dalam Negeri dan peranan yang dimainkan oleh seseorang hakim di mahkamah.

Tuan Yang Di-Pertua,
Saya mohon mencadangkan.